Concluzia am dedus-o după o scurtă analiză a legislaţiei şi a contextului politic din Republica Moldova. „Restart"-ul ar putea fi o urmare a blocajului alegerii şefului statului.

Bătălia politică de la 5 aprilie 2009 este o miză importantă. Deşi sondajele de până acum oferă cele mai mari şanse comuniştilor, totuşi opoziţia este favorită pentru câştigarea alegerilor parlamentare din contul participării la vot a alegătorilor indecişi şi a unui vot de protest din partea a câteva % a electoratului tradiţional comunist.

Când spun „câştigarea alegerilor" am în vedere obţinerea a 52 de mandate de deputat, care va permite formarea Guvernului. Aici nu cred că vor fi mari probleme. Guvernul va fi format fie de PCRM, ajutat de partenerii de coaliţie (dacă vor trece pragul electoral) sau de partidele de opoziţie (dacă vor forma o coaliţie de guvernare).

Situaţia se complică atunci când ne referim la alegerea preşedintelui Republicii Moldova. Potrivit art. 78 din Constituţie, în funcţia de şef al statului este ales „candidatul care a obţinut votul a trei cincimi din numărul deputaţilor aleşi. Dacă niciun candidat nu a întrunit numărul necesar de voturi, se organizează al doilea tur de scrutin între primii doi candidaţi stabiliţi în ordinea numărului descrescător de voturi obţinute în primul tur".

Ulterior, „dacă şi în turul al doilea niciun candidat nu va întruni numărul necesar de voturi, se organizează alegeri repetate".

Deci, cine va avea trei cincimi de mandate? Opoziţia sau comuniştii? Sunt şanse minime ca PCRM şi posibilii „parteneri de coaliţie" să deţină 61 de mandate. De asemenea, sunt şanse minime ca PCRM şi posibilii „parteneri de coaliţie" să deţină mai puţin de 40 de mandate de deputat.

Astfel, va urma unul dintre trei scenarii posibile:

1. Opoziţia acumulează mai mult de 61 de mandate de deputat, formează Guvernul şi alege

preşedintele Republicii Moldova (*scenariu optimist, dar cu şanse minime de realizare*);

2. Nici actuala opoziţie şi nici comuniştii nu vor deţine 61 de mandate şi vor alege un preşedinte imparţial şi neafiliat politic, care va fi o figură politică cu rol simbolic în stat (*scenariu la fel de optimist cu şanse medii de realizare*
);

3. Actuala opoziţie şi comuniştii nu vor ajunge la un consens, niciun candidat nu va obţine 61 de voturi şi vor fi anunţate alegeri parlamentare repetate (*scenariu sumbru, dar cu şanse mari de realizare*).

Este important să luăm în calcul şi cine va avea de câştigat în cazul în care vor avea loc alegeri parlamentare repetate. Greu de răspuns. Opoziţia va fi sleită de puteri şi cu mai puţini bani în cont, dar cu posibilitatea obţinerii mai multor voturi pe fundalul crizei financiare şi a votului de protest. Comuniştii, în schimb, vor avea suficiente fonduri şi pârghii administrative şi ar putea specula eficient lipsa de experienţă a democraţilor de a guverna. Nu este exclus ca diferenţa să fie făcută de alte evenimente, care vor avea loc pe parcursul campaniei electorale şi vor influenţa decisiv votul alegătorilor.

Tudor Darie , licenţiat în drept,

pentru portalul de ştiri UNIMEDIA

{backbutton}